

MEJERIHANTERING OCH BOSKAPSSKÖTSEL

Husdjursskötselns ekonomi och betesgången.

Några goda råd av konsulent Bror Wallin. Upp sala.

Utan att några skäl härför behöva upprepas, förefaller det som om jordbrukarna inte minst just nu borde sträva efter att föda djuren på vete i så stor utsträckning som möjligt. Detta uppnås givetvis dels genom att djuren hållas på bete så stor del av sommaren som möjligt dels genom att betet är så rikligt, att djuren icke blott få den näring de behöva för sitt underhåll och en skäligen produktion under betestiden utan rent av något därutöver, så att likasom en reserv upplagras i djurkroppen, varigenom den efterföljande stallfodringstiden kan göras billigare samt dessutom mindre ofördelaktigt inverkar på djuren än eljest.

Detta synes alltså böra vara målet. Några få jordbrukare äro redan där, och dessa råder vända sig ej heller till dem. De avse i stället just de jordbrukare, som ha för liten tillgång på bete.

Det är ingen omöjlighet att genast utöka betestillgången så att den täcker behovet. Den som har för liten areal egentliga betesvallar eller kultiverade hagmarker kan i regel fylla ut betesbehovet från slättervallarna. Ofta kan också enbart genom ekonomisk gödsling av de befintliga betena betestillgången avsevärt ökas. Denna utväg borde särskilt utnyttjas av de jordbrukare, som ha ordnade avsättningsförhållanden eller av skilda anledningar alltför vilja uppehålla ett nägorlund intensivt jordbruk.

Men vad skall jag ge djuren nästa vinter om jag låter dem beta slättervallarna? Frågar säkert många. Jag svarar med en motfråga: Är det någon idé att slå och bärga en mängd hö för att ge det åt djuren nästa sommar, då de själva kunna äta det gröna gräset direkt? Man måste någon gång komma ur denna så vanliga cirkelgång. Det blir kanske svårast första året. Och i år är på sina håll kanske frestelsen mycket stor att föda djuren inne onödigt länge på grund av riklig hötillgång från förra sommaren. Men man kan spara av detta hö till nästa vinter, även om det skulle bli något sämre genom den längre lagringen. Det kan alltid användas vid sidan av yngre hö. En annan sak är att man kunde odla en del halvaxtrikt grönfoder för höberedning i stället för havre, som de flesta ha för mycket av.

Till de jordbrukare, som ha för liten betestillgång och därför bruka stallfodra länge ut på sommaren samt under hela betestiden ge tillskottsfordra i en eller annan form skulle jag vilja ge följande råd.

Tillför i god tid på våren de befintliga betesmarkerna i främsta rummet fosfat men på lättare jordar även något katter att föda djuren på vete i li, större mängder ju bättre så stor utsträckning som gräsmattan är.

Beta en del av slättervallarna. Den yngre klöverbullen lämnar rikligare och bättre betemarens som möjligt dels genom att ytenhet och återväxer fortare än en äldre vall. Men den lämnar också ett äggvite rikare och bättre hö för vin- terutfodringen. Finnes äldre vall, är jag också under nuvarande förhållanden mera böjd än förr att tillråda betning av denna, även om den mest består av timotej. Det kan dock vara skäl att ge den en liten kvävegödsling efter första eller andra avbetningen — där man inte avser att till det yttersta inskränka utgifterna.

Den slättervall man vill betta tillfälligt borde helst inhägnas provisoriskt och i ej för få fallor. Den som ej har något emot att tjundra djuren kan ju använda denna metod. Vallning är säkert minst lämplig.

Men så kommer en mycket viktig uppmärksamhet: börja betningen tidigt, icke minst i slättervallarna. Då först får man full valuta av vallen som bete och av sommaren som hälso- bringare och vinstgivare. Det får dock inte gnagas allt för länge och intensivt varje gång en falla avbetas; då sjunker mjölmängden och vallen får inte heller väl.

Yngre klöverbullen bör betas före äldre och slättervall i allmänhet före hagmark eller egentlig betvall.

Naturligtvis skall det finnas tillräckligt med hö till vintern, vilket redan anförts. Det har också föreslagits något om sättet för denna hövinning, även om betet inkräktar på slättervallarna. Men låt oss ta fasta på vad en av våra mest kända jordbruksekonomer skrivit: "Håll inte flera djur än att de först och främst få tillräckligt bete om sommaren och sedan tillräckligt med hö i vinterfodret". Det går också åt mindre foder nästa vinter om man är beredd även då att släppa djuren på bete så snart det blir möjligt på våren.

Till sist må framhållas, att en slättervall, som betas i år lämpligen ligger i bete även nästa år och kanske flera om läget passar.

För hönsuppfödare.

Många hönsägare som räkna uppfostring av kycklingar till en av sina bästa inkomster ägna ej en tanke åt att kycklingarna måste ha bästa möjliga vård under uppväxttiden. I de flesta fall lämnas

de att växa upp inom samma inhägnad där de äro födda, med påföljd att de under uppväxttiden ha det alldeles förträngt. Inget är mera hämmande för deras uppväxt än sammanpackning med därmed åtföljande bristfällig ventilation. Det bästa förfaringssättet är att efter en tid skilja dem efter kön samt placera dem i en bur gjord av ståltrådsnät. Denna bur bör vara så beskaffad att den kan förflyttas, så att kycklingarna ständigt hava tillgång till färskt bete. Vidare bör man tillse att kycklingarna erhålla tillgång till skugga samt utfodra dem med torr mäsik, krossade snäckskal såväl som vatten eller mjölk.

Det är många gånger lämpligt att utbyta en viss sort proteinhaltig föda mot någon annan, i all synnerhet om den senare ställer sig billigare. Vid försöksutfodring vid regeringens experimentfarm i Scott, Sask. har det visat sig att minskning av proteinmängden i hönsens föda har minskat äggproduktionen i motsvarande grad. Hos hönsuppfödare i allmänhet är valden vanligaste proteinfödan mjölk, men det är tvivel underkastat om hönsen förtära tillräcklig mängd därav för riklig äggavkastning. Goda resultat hava erhållits genom att blanda hönsens föda med 20 procent köttskrap, innehållande 50 procent protein. I vissa delar av Canada ställer det sig billigare med fiskmjöl och då detta innehåller 60 procent protein är det även fördelaktigare. Under tre års jämförande försök med köttskrap och fiskmjöl vid utfodring av höns, blev resultatet fyra ägg mera pr höna när det senare använts. Under flera år användes vid Scott stationen som standard foder lika delar av kli, krossad havre, krossat korn och köttskrap, med tillägg av ett kvarts pund fint salt och två och ett halvt pund krossad kol pr varje hundra pund av ovan nämnda blandning. Senare försök visa att kliet gott kan utbytas mot motsvarande kvantitet krossat vete och att detta ökade äggproduktionen med 7 ägg pr höna. Ovannämnda försök omfattade en sexmånadersperiod från den 1 november till den 1 maj.

Ättnjuter god hälsa. "Min hustru var mycket sjuk", skriver herr W. Wiens i Carmel, Sask. "Hon led av dålig matsmältning, som ofta förorsakade henne stora plågor. Jag utgav mycket penningar för medicin, men hon fann ingen lindring. Efter att have begagnat Dr. Peters Kuriko, förbättrades hennes tillstånd gradvis och nu ätnjuter hon god hälsa". Denna utmärkta

\$210,750 i priser

Världsutställningen och konferensen är organiserad till jordbrukets frömmå. Den kommer att ge bästa möjliga tillfälle att bringa de canadensiska farmprodukternas kvalitet till hela världens kännedom. Det är därför överbärt viktigt att producerer av canadensiska farmprodukter erövra varje pris som deras sår och spannmål gör dem berättigade till.

Detta kan ske endast om varje farmare förstär sin skyldighet till de jämförande klasserna.

Skördemän: Se över prislistan och utvälj sådana klasser som äro bäst lämpade för den skörd Ni har, välj sedan ut prover och sänd dem till

Konferensen och Världsutställningen av vete i Regina - 25 juli till den 6 augusti - 1932

Mycket värdefulla upplysningar om prepareringen av säd och fröer för utställningen kunna erhållas genom att tillskriva "The Secretary of the Provincial Committee of the World's Grain Exhibition and Conference, care of the Department of Agriculture" i Eder egen provins eller undertecknade.

Priserna i de 56 jämförande klasserna, öppna för hela världens farmare uppgå till ett antal av 1,701 och äro värda över \$200,000.00 i kontanta priser. Några av första priserna äro: \$2,500 för 50 pund vete, 30 pund havre, \$1,500 för 40 pund korn och 50 pund råg, \$800 för 10 majsöskor, \$300 för 30 pund ärtor, 30 pund lin och 30 pund klöver.

Alla utställningsföremål måste vara anordnade till handa i Regina på eller före den 1 mars 1932.

"Show What You Grow and Share What You Know"

("Visa vad Du odlar och låt andra taga del av Din erfarenhet")

Om Ni tillskriva "The Secretary, World's Grain Exhibition and Conference, Imperial Bank Chambers, Regina," kommer han att tillsenda Eder prislista bestämmelser och förordningar samt alla önskade upplysningar.

Nationalkommittens ordförande
HON. ROBERT WEIR
Canadas Jordbruksminister

Ordförande i Exekutiv och Finanskommittén
HON. W. C. BUCKLE
Saskatchewan Jordbruksminister

WHO'S WHO

Dr. J. H. Grisdale.

Dr. J. H. Grisdale, B. Agr., D. Sc. A., deputerade jordbruksminister för Canada är ordförande för utställnings- och programkommittén vid världsutställningen av vete i Regina 1932. Mr. Grisdale föddes i St. Marthe, Quebec 1870, där hans föräldrar innehade en farm. Han studerade vid Ontario Agricultural College från 1896 till 1897 och fullbordade sina studier vid Iowa State College där han år 1898 erövrade graden "Bachelor of Agriculture". Efter återkomsten till Canada 1899 utnämndes han till agrrikulturstid vid den centrala experimentfarmen i Ottawa. År 1911 blev han direktör för the Dominion Experimentalkännedom om farmning, sin

Farms. Med sin praktiska ringen i Imperial Agricultural Bureaux Research Council.

tekniska träning och analytiska läggning blev han utsedd till Dominionens lantbruksföreståndare från 1911 till 1919 och som Dominion-botanist från 1917 till 1919. År 1919 utnämndes han till deputerade jordbruksminister och innehar fortfarande denna befattning. Dr. Grisdale var canadensiska regeringens rådgivare i London, England 1922. Han var agrikulturell rådgivare för den canadensiska delegationen vid Imperial Conference i England åren 1923 och 1926. År 1927 var han föreståndare för den canadensiska delegationen till Imperial Research Conference i London och 1929 representerade han canadensiska regeringen i Imperial Agricultural Bureaux Research Council.